

Центр наукових публікацій

УДК 082
ББК 94.3
ISSN: 6827-2341

Формування нового обліку вітчизняної науки: Міжнародна конференція,
м. Київ, 28 лютого 2014р. Центр наукових публікацій. – 212 стр.
Тираж – 300 шт.

**МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«ФОРМУВАННЯ НОВОГО ОБЛІКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ
НАУКИ»**

(м. Київ | 28 лютого 2014 р.)

УДК 082
ББК 94.3
ISSN: 6827-2341

Видавництво не несе відповідальності за матеріали опубліковані в збірнику. Всі матеріали надані а авторській редакції та виражають персональну позицію учасника конференції.

Контактна інформація організаційного комітету конференції:

Центр наукових публікацій

E-mail : s-p@cnp.org.ua

Web: www.cnp.org.ua

м. Київ – 2014

© Центр наукових публікацій

Соц С.М.,

доцент кафедри технології переробки зерна Одеської національної академії харчових технологій

Волошенко О.С.,

доцент кафедри технології переробки зерна Одеської національної академії харчових технологій

Кустов І.О.

аспірант кафедри технології переробки зерна Одеської національної академії харчових технологій

СПРОЩЕННЯ ПРОЦЕСІВ ВИРОБНИЦТВА ВІВСЯНИХ КРУП

В Україні овес більшою мірою є технічною культурою, валовий збір якої за останні роки знаходиться на рівні 458,5...616,0 тис. тонн (за даними служби державної статистики) [1]. При цьому переважна більшість (біля 80 %) вирощеного зерна вівса спрямовується на нехарчові цілі. Для виробництва вівсяних харчових продуктів різного цільового призначення використовується

близько 60 тис. тон зерна, що складає незначну частину від усього вирощеного вівса.

Вченими-селекціонерами отримані нові сорти вівса, які відрізняються підвищеною енергетичною і харчовою цінністю. Серед них необхідно звернути увагу на голозерні форми [2, 3].

Вперше в Україні голозерні сорти вівса було виведено на Носівській селекційно-дослідній станції. За результатами роботи вчених у 2010 році було зареєстровано сорт голозерного вівса «Скарб України», у 2013 – районовано новий сорт голозерного вівса «Візит», який проходить державне сортовипробування [3, 4].

Використання голозерного вівса у вітчизняній круп'яній промисловості знаходиться на початковому етапі. У нашій країні відсутній регламент на переробку нових сортів вівса, тому їх переробка як правило здійснюється за нормативною і технічною документацією розробленою для плівчастих форм вівса або за технічними умовами, які не мають під собою достатнього наукового обґрунтування технологічного процесу, що призводить до зниження ефективності роботи обладнання, зменшується потенціал використання використання даної культури.

Враховуючи новизну і відсутність у нашій країні досліджень голозерного вівса як круп'яної культури, на кафедрі технології переробки зерна Одеської національної академії харчових технологій було обрано напрям досліджень метою яких є розробка технологій та режимів переробки нових безплівкових сортів вівса та їх впровадження у вітчизняне круп'яне виробництво.

При попередніх дослідженнях було визначено технологічні властивості зерна різних врожаїв, розроблено їх класифікацію та визначено особливості круп'яних властивостей голозерного вівса [5, 6]. Які дали змогу визначити етапи переробки голозерного вівса в крупі.

В ході проведення досліджень була розроблена технологічна схема, основними етапами якої є очищення зерна від домішок, холодне кондиціювання, шліфування, сортування продуктів шліфування та контроль готової продукції.

Очищене від домішок зерно розділяють на дві фракції, при необхідності (вологість зерна менше 10 %) пофракційно проводять зволоження, після чого очищене та підготовлене зерно направляють на шліфування.

В результаті процесу шліфування знижується зольність зерна, відбувається часткове виділення зародку, в якому міститься значна частка жиру, що призводить до збільшення стійкості отриманих круп при їх зберіганні. Після етапу шліфування овес направляють на сортування для видалення борошени та дрібки. Видалення побічних продуктів і відходів проводять за геометричними та аеродинамічними характеристиками суміші. Після сортування шліфований овес є готовим продуктом, який потребує контролю. Готову вівсяну крупу направляють у бункери або на фасування.

Розроблена технологічна схема суттєво скорочує процес виробництва вівсяних круп. При використанні запропонованої схеми збільшується вихід готової продукції до 70...80 %.

Література

1. Держкомстат України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Лихочвор, В.В. Рослинництво: сучасні інтенсивні технології вирощування основних польових культур / В.В. Лихочвор, В.Ф. Петриченко. – Львів : НВФ «Українські технології», 2008. – 730 с.
3. Сардак, М.О. Носівська селекційно-дослідна станція. 100 років творчого шляху \ М.О. Сардак \ [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://base.dnsgb.com.ua/INB/2011-4/>
4. Буняк А.И. Селекция овса на Носовской селекционно-опитной станции \ А.И. Буняк \ Труды по прикладной ботанике, генетике и селекции. Т. 171. СПб: ВИР, 2013, С. 236-239.
5. Соц С.М. Технологічні властивості вітчизняного зерна голозерного вівса / С.М. Соц, І.О. Кустов // Хранение и переработка зерна. – 2012. – № 4. – С. 47-48.
6. Соц С.М. Підготовка голозерного вівса до переробки \ С.М. Соц, І.О. Кустов \ Хранение и переработка зерна. – 2013. – № 4. – С. 37-38.